

ta ră în totu felulü și în modu ce buna cuviință ne opresce a'lü menționa. Aceste acte nedemne fură mai numărósse și mai pronunțate la satulü Benescii.

După câtü-va timpü plecându din Craiova Gh. Olimbie, I. Farmache și Ghencea cu toți ómenii lorü și trecendu Oltulü, luară drumulü pe la pólele munțilorü spre Bucurescii. Dér cine arü putea să descrie cu de-aménuntulü, fórá a vërsa lacrime, neauđitele atrocități sévërșite pe drumü de către ó-ómenii acestora, în contra veri-cării clase de boierii, de neguțatorii onorabili și alți cetățeni avuți cari se aflaü pe la téguri și prin sate? căci ei, mai cu sé-mă, după ce trecură în România-Mare, părea că s'arü fi silindü nu numai d'așimita la jafuri și la despoierii pe cei-alți de dincolo de Oltü, dér încă d'a-i și întrece, cu scopü póte ca, prin aceste atrocități a purtării lorü neomenóse, să așite la rescólă spre a provoca resturnarea generală.

Locuitorii din Bucurescii, informându-se pe fiecare și, atâtü officialü câtü și particularü, despre totü ce se petrecea în țerră, și auđindü sgomotulü respánditü cum că boierii în fața acestorü evenimentete avéü de gândü să trecă în Transilvania, fură coprinși de uă terróre generală. Deci, intru-nindu-se într'ua și uă mulțime de cetățeni de tótă séma, se dusseră la Divanü, unde se afla Mitropolitulü împreună cu Episcopii, Caimacami și cu boierii țerreii; și adressându-se către dênșii, îi